

Beatificacions de Tarragona (2013) i Roma (2007)

Breu referència biogràfica dels religiosos carmelites màrtirs

Procés de Tarragona

* **G. Àngel de Sant Josep (Joan Fort Rius)**, nascut el 20/10/1886 a l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà), mort el 25/07/1936 a Tarragona.

Va ser el seu confessor, el carmelita descalç Francesc de la Soledat, qui sens dubte va influir en la seva vocació religiosa. Enviat als Estats Units, concretament a Tucson (Arizona), on professà als 35 anys, es dedicà especialment a la pastoral juvenil i fundà un club religiós per als joves. L'any 1934 tornà al convent de Tarragona, on feia de porter.

El 21 de juliol de 1936 sortí del convent i es refugià primer en un magatzem, i després marxà a la casa d'un germà terciari on coincidí amb el P. Vicent de la Creu. El 25 de juliol ambdós van ser detinguts i

duts al moll de Tarragona, on els van matar.

* **G. Carles de Jesús Maria (Carles Barrufet Tost)**, nascut el 9/04/1888 a la Selva del Camp (Camp de Tarragona), mort el 12/08/1936 a Reus (Baix Camp).

Estudiant dels claretians, des de jove ja va manifestar el seu desig de ser religiós. Era pietós, de caràcter tranquil, amable i servicial. El 13 de setembre de 1907 va prendre l'hàbit en el convent dels carmelites descalços de Tarragona. Professà el 6 de gener de 1912, i va ser destinat a la comunitat de Barcelona, on restà durant tota la seva vida religiosa, fent de cuiner, infermer i porter.

Pel juliol de 1936 es pogué escapar de l'assalt al convent vestit de seglar, i s'amagà a casa d'una família coneguda. Gràcies a un salconduit que li facilità una persona a qui ell havia ajudat, va tornar al seu poble natal, per visitar tres nebodes de les quals era tutor. Li van aconsellar que s'amagués però no ho va fer per no comprometre la seva família. El dia 12 d'agost va ser detingut i mentre el portaven en un camió cap a Reus, a mig camí, prop del Mas Vermell, el van matar. Va ser recollit i enterrat en una fosa comuna del cementiri de Reus.

* **G. Damià de la Santíssima Trinitat (Damián Rodríguez Pablos)**, nascut el 18/05/1896 a Pedroso de Armuña (Salamanca), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès)

Després d'una curta carrera militar, ingressa al convent de Tarragona on passarà tota la seva vida religiosa. Va tenir cura del Centre de Propaganda de Santa Teresina, i va ser porter i sagristà. Va viure amb una gran intensitat la seva consagració religiosa, amb una notable vida interior, segons es pot constatar a las cartes que escriu, especialment a la família.

El 21 de juliol de 1936, abans de l'assalt al convent, es refugia amb el P. Elipi en una casa de la Rambla Vella. Més endavant també hi acullen el P. Pere de Sant Elies. El 6 d'agost els descobreixen i són detinguts i enviats al vaixell presó "Riu Segre". L'11 de novembre, és afusellat, juntament amb altres persones, al cementiri de Torredembarra.

Torredembarra.

* **P. Elipi de Santa Teresa (Felipe Arce Fernández)**, nascut el 16/10/1878 a Arroyo de Valdivielso (Burgos), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès)

Va professar als 19 anys i va ser ordenat als 25. Traslladat a Catalunya més endavant, va passar a Tarragona, on va ser prior de la comunitat en diversos triennis, mestre de novicis i director del Centre de Propaganda de Santa Teresina. Va destacar sempre per la seva humilitat.

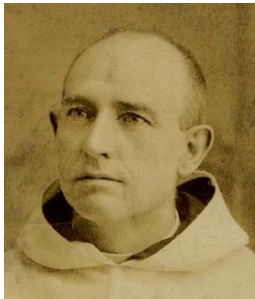
El 21 de juliol de 1936 es refugià, juntament amb el germà Damià en una casa de la Rambla Vella, i més endavant se'ls va afegir el P. Pere de Sant Elies. El 6 d'agost són descoberts i traslladats al vaixell presó "Riu Segre". L'11 de novembre van ser afusellats al cementiri de

* **G. Josep Cecili de Jesús Maria (Josep Alberich Lluch)**, nascut el 7/02/1865 a Benicarló (Castelló), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès).

Va fer el noviciat i professà al Desert de les Palmes. Entre altres activitats, es dedicà als malalts i a recollir almoines per al manteniment del col·legi carmelità. Va ser conventual de València, Matanzas (Cuba), San Clemente (Cuenca), Caravaca, Borriana i Castelló.

A l'inici de la guerra civil estava en el convent de San Clemente i fugí a refugiar-se a casa dels seus pares a Benicarló. Detingut a Vinaròs va ser enviat al vaixell presó "Riu Segre", en el port de Tarragona, on hi havia altres carmelites. Allí renovà els seus vots a mans del P. Elipi. Amb els seus companys, l'11 de novembre va ser afusellat al cementiri de Torredembarra.

* **P. Pere de Sant Elies (Pedro de Eriz Eguiluz)**, nascut el 22/02/1867 a Barajuén (Àlaba), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès).

Des de ben jove treballà de miner i amb 21 anys entrà al Carmel. Acabada la seva formació, i després de diferents destinacions, va ser enviat a Mèxic on fundà els convents de Durango i Mazatlán i va exercir de visitador general. Allà impulsà la fundació de les Carmelites Missioneres de Santa Teresa. També fundà als Estats Units (Winkelman, Heyden i Sonora). Reedificà l'església de Morenci a Arizona, i es va fer càrrec de la parròquia de Florence. L'any 1916

retornà a Durango, on residí fins al seu trasllat a Catalunya, on va ser elegit definidor. A Tarragona va ser mestre de novicis.

Aquí el van sorprendre els fets de l'any 1936. Sortí del convent i trobà refugi a casa d'uns amics on ja hi havia el P. Elipi i el germà Damià. Tots ells van ser detinguts i empresonats al vaixell presó "Riu Segre". L'11 de novembre van ser afusellats al cementiri de Torredembarra. Posteriorment, les seves despulles van ser traslladades als carmelites descalços de Tarragona.

* **P. Vicent de la Creu (Vicent Gallen Ibáñez)**, nascut el 29/09/1908 a Vallat (Castelló), mort el 25/07/1936 a Tarragona.

De petit, la família va anar a viure a Badalona. Allà ingressà al col·legi preparatori dels carmelites i inicià més tard la seva formació religiosa. Tenia 22 anys quan va ser enviat als Estats Units, on fou ordenat sacerdot a la Universitat Catòlica de Washington. Després d'una breu estada a Tucson (Arizona), va tornar a Tarragona com a professor. Dispensava una atenció especial a la litúrgia i tenia una gran dedicació pels infants i pels pobres. Va deixar alguns escrits sobre temes carmelitans.

Pel juliol de 1936, es refugià a casa d'un germà terciari on més tard s'hi va afegir el germà Àngel de Sant Josep. Pocs dies després, tots dos van ser detinguts i duts cap el vaixell presó, tanmateix en arribar al moll els van afusellar.

Procés de Lleida

* **P. Joan de Jesús (Joan Vilaregut Farré)**, nascut el 19/08/1907 a Vic (Osona), mort el 25/07/1936 a Lleida.

Ordenat sacerdot quan encara no tenia 23 anys, va ser destinat al santuari de Santa Teresina de Lleida, que aleshores estava en construcció, on es dedicà a l'administració de la revista "Lluvia de Rosas" i a la catequesi infantil.

Al començar la persecució es va amagar prop del convent amb el germà Bartomeu de la Passió. Dies després, buscant un lloc més segur, van marxar cap Alcarràs, però van ser descoberts pel camí per un grup de milicians que els van preguntar qui eren. Quan van confessar que eren "frades de Santa Teresina", els van disparar i van morir allà mateix. Era el 25 de juliol.

* **P. Silveri de Sant Lluís Gonzaga (Jaume Perucho Pontarró)**, nascut el 12/03/1864 a Corroncui, del terme de Viu de Llevata, actualment del municipi del Pont de Suert (Alta Ribagorça, Lleida), mort el 20/08/1936 a Lleida.

Orfe de pare i mare, una família del poble l'acollí. Ja més gran, el van enviar a estudiar a Lleida, on coneix els carmelites i entrà al seminari del Desert de les Palmes. Va formar part de la comunitat que va reobrir el convent de Tarragona i va estar a Cuba per obrir el de Matanzas. Després passà per Barcelona com a prior i altre cop a Tarragona dedicat a la pastoral i als joves.

Quan van cremar l'església de Tarragona l'any 1936 es va poder amagar a casa d'un amic i posteriorment va marxar amb tren cap a Lleida, però allà el van detenir i va ser executat el dia 20 d'agost en el cementiri de la ciutat, formant part d'un grup de 77 persones, entre religiosos i sacerdots, tots ells enterrats en una fossa comuna.

* **P. Francesc de l'Assumpció (Francesc Segalà Solé)**, nascut el 25/05/1912 a Montgai (Noguera), mort el 20/08/1936 a Lleida.

Entrà molt jove al seminari, com el seu germà gran Pau, però no s'hi trobava a gust i aconsellat per uns carmelites va decidir entrar al col·legi preparatori de Palafrugell. Després de professar va ser ordenat sacerdot, com el seu germà, amb qui mantingué una correspondència freqüent. A Barcelona, pocs mesos després de l'ordenació, el van sorprendre els fets de l'any 1936.

Al ser assaltat el convent, va poder sortir juntament amb el P. Maties Palau, vestits de laics. Encara que va ser reconegut i entregat a la policia, el van deixar en llibertat i va anar a trobar un germà que estava hospitalitzat, acompanyat per la seva mare. Quan aquell va rebre l'alta, van tornar al seu poble, després d'alguns problemes en passar per Tàrrrega. A Montgai hi van trobar en Pau, el germà sacerdot. Durant uns dies van fer vida normal, treballant al camp. Però, mitjan agost, el dos germans Francesc i Pau van ser detinguts pel comitè del poble. Conduïts a Lleida, van ser afusellats al cementiri de la ciutat, probablement el 20 d'agost, amb un grup de sacerdots i religiosos, i algun seglar.

* **G. Bartomeu de la Passió (Josep Olivé Vivó)**, nascut el 14/09/1894 a Pla de Cabra (avui Pla de Santa Maria) (Alt Camp), mort el 25/07/1936 a Lleida.

Era fill únic. Tot i que, a la mort del pare, la família va voler orientar-lo cap al matrimoni i a continuar el negoci familiar de venda d'oli, avellanes i ametlles, ell es va sentir cridat cap a la vida religiosa. Després de professar estigué als nous convents de Badalona i Lleida participant en les obres de construcció de l'església i santuari. Sempre va mantenir un esperit alegre que el va acompanyar tota la vida.

L'any 1936 era a Lleida, on també exercia de secretari de la revista "Lluvia de Rosas". El 25 de juliol, quan intentava fugir cap Alcarràs juntament amb el P. Joan de Jesús, un grup de milicians els va detenir i assassinar.

Procés de Barcelona

* **P. Lluç de Sant Josep (Josep Tristany i Pujol)**, nascut el 14/12/1872 a Su (Osona), mort el 20/07/1936 a Barcelona.

Destacat predicador i escriptor. Després d'estar a diferents convents de Catalunya i Califòrnia, va ser provincial de 1921 a 1925 i, després, definidor general a Roma. L'any 1933 retorna a Catalunya com a prior de Barcelona, i és novament elegit provincial el 1936. El matí del 20 de juliol de 1936 va sortir del convent acompanyat de dos guàrdies civils i un militar. El militar va ser abatut a trets i el pare Lluç va intentar fugir creuant la Diagonal però, reconegut com a religiós pels milicians, primer el van colpejar i després li dispararen un tret, que el va fer caure mort prop del convent.

* **P. Jordi de Sant Josep (Antoni Bosch Verdura)**, nascut el 6/09/1889 a Tarragona, mort el 20/07/1936 a Barcelona.

Prior de Barcelona des de 1929, era director i promotor d'associacions com la Setmana Devota i la Pia Unió de Santa Teresina, fins als tràgics esdeveniments de 1936. Per alguns testimonis se sap que, com que va haver d'abandonar el convent el dia 20 de juliol, la Guàrdia Civil intentà protegir-lo pujant-lo dalt d'un cotxe. Algú, però, el va reconèixer, va pujar al seu darrere i li va donar una puntada de peu que el va deixar mort o inconscient. No se'n va saber res més.

* **P. Jaume de Santa Teresa (Jaume Gascón Bordàs)**, nascut el 26/07/1886 a Forcall (Ports), mort el 26/07/1936 a Barcelona.

Incorporat a la província catalana, des de l'any 1918 va residir al convent de Barcelona. Donava classes de teologia dogmàtica i moral. Al sortir del convent el dia 20 al matí amb la resta de religiosos, va ser colpejat fins que caigué malferit. Arrossegat fins a un cotxe, un milicià li disparà un tret. Va morir quatre dies després a l'hospital a causa de les ferides rebudes i el van enterrar al cementiri de Sarrià.

* **G. Joan Josep de Jesús Crucificat (Joan Pàfila Montlleó)**, nascut el 8/06/1911 a Tortosa, mort el 20/07/1936 a Barcelona.

Va professar a Barcelona on, com a germà llec, cuidava de la porteria. El mateix dia 20, va intentar sortir del convent per una porta lateral, amb el germà Marcel, però va ser identificat com a religiós pels milicians que envoltaven l'edifici i fou abatut a trets. Tot just acabava de fer 25 anys.

* **P. Romuald de Santa Caterina (Josep Guillamí Rodó)**, nascut el 3/02/1866 a Llançà, mort el 24/07/1936 a Barcelona.

Era el més veterà. Abans de la restauració de la província catalana, havia estat destinat al Mont Carmel. El 1905 va venir destinat a Barcelona, i el 1906 fou elegit prior de Tarragona. De 1915 a 1930 exercí de vicari provincial i, després, de provincial de Catalunya. Fundà el convent de Palafrugell com a Seminari Menor. Fou un gran difusor i traductor de les obres de Teresa de Lisieux. El dia 20 de juliol de 1936 el pare Romuald es refugià a casa del seu pare, que vivia prop del convent. Però dos dies després els milicians, en un registre, el van arrestar. Sembla que el dia 24 el mataren a la carretera de

l'Arrabassada. Poc després, la família identificava el cadàver a l'Hospital Clínic.

* **P. Pedro Tomás de la Virgen del Pilar (Pedro de Alcántara de Fortón i de Cascajares)**, nascut el 26/04/1888 a Aragó, mort el 10/10/1936 a Garraf.

Aquest carmelita, conseller de la província de València, es trobava a Barcelona els dies de la revolta predicant la novena del Carme. També va ser reconegut en sortir del convent aquell dia 20. Va rebre una pallissa i el van deixar per mort. Dos guàrdies el van dur a l'hospital de Sant Pau, on s'hi estigué ingressat fins el 10 d'octubre, quan uns milicians se l'emportaren a les costes de Garraf, on el mataren.

* **P. Lluís Maria de la Mercè (Lluís Minguell Ferrer)**, nascut el 15/06/1902 a Pola de Gordón (León), mort el 22/10/1936 a Barcelona.

Era el germà de la coneguda mestra badalonina Júlia Minguell. Conventual de Barcelona, on tenia cura de l'escolania i del col·legi. En esclatar la persecució religiosa, el pare Lluís es va refugiar a casa d'uns amics. Va aconseguir documents per sortir del país, però els va cedir a un altre religiós. Va canviar de refugi diverses vegades per no comprometre els qui l'acollien, fins que va ser descobert a casa d'un germà seu i detingut el 26 de setembre. Conduït a la presó de Sant Elies, es va perdre el seu rastre fins que, al cap d'un any, un testimoni va explicar que el 22

d'octubre de 1936 l'havien tret de la presó per matar-lo.

* **P. Josep Marià dels Àngels (Mariano Alarcón Ruiz)**, nascut el 24/11/1912 a Múrcia, mort el gener de 1937 a Barcelona.

Amb família a Badalona. Pel juliol de 1936 feia pocs mesos que havia estat ordenat i era conventual de Barcelona, on exercia d'organista. El dia 20, va poder escapar del convent i refugiar-se a casa la seva germana de Badalona, on va estar-se un mes i mig. Després, va anar a casa dels seus pares, on va ser detingut el 17 de desembre. El seu pare el va seguir per esbrinar on el duien i també va ser detingut i ambdós traslladats a Barcelona. Pocs dies després, de nit, els van treure de la presó i no se'n va saber res més. Es creu que foren afusellats a la carretera de Montcada i enterrats en alguna fossa comuna.

* **G. Marcel de Santa Anna (Josep Masip Tamarit)**, nascut el 2/05/1914 al Cogul (Garrigues), mort el 15/09/1936 a Barcelona.

Pel juliol de 1936 el germà Marcel es trobava a Barcelona com a estudiant. Quan sortí aquell matí del dia 20 va ser colpejat amb un fusell. Pensant que estava ferit, el van ingressar a una clínica, d'on es va escapar per amagar-se a casa d'uns coneguts. Pocs dies després, es va trobar amb el pare Antoni Maria de Jesús i es van refugiar a la fonda que regentava el seu germà. Pel setembre, van ser descoberts i van ser detinguts i portats a un xalet del passeig de Sant Joan. Al cap de pocs dies se'ls emportaren tots dos i no se'n va saber res més.

* **P. Antoni M. de Jesús (Antoni Bonet i Seró)**, nascut el 20/03/1907 a l'Albi (les Garrigues), mort el setembre del 1936 a Barcelona.

Professor i director del Col·legi de Teologia de Barcelona, va ser prior de Palafrugell. El 19 de juliol de 1936 va baixar per veure què passava i el varen registrar i maltractar, però es pogué refugiar en una casa particular i, després, a una fonda d'un germà seu, juntament amb el germà Marcel i altres religiosos. Pocs dies després se'n va perdre tot senyal de vida.

* **P. Alfons del Sagrat Cor de Maria (Alfons Arimany Ferrer)**, nascut el 9/05/1905 a Balaguer, mort el 24/09/1936 a Barcelona. Era sotsprior de Badalona i mestre d'estudiants quan hagué de deixar el convent amenaçat pels exaltats. De moment, es refugià amb una família de Barcelona. Dies després, fou detingut en una fonda del Portal de l'Àngel, amb altres religiosos. Conduïts a la seu del Comitè, reconegueren que eren religiosos i van quedar empresonats. L'endemà, 24 de setembre, juntament amb altres sis presos, va ser mort en un lloc desconegut.

* **P. Eduard del Nen Jesús (Ricard Farré Masip)**, nascut el 20/04/1897 als Torms (Les Garrigues), mort el 25/07/1936 a Tiana.

Ja va haver de sortir de Mèxic l'any 1923, a causa de la persecució religiosa, i marxar als Estats Units, on va completar els seus estudis de llicenciatura. Va ser nomenat prior de Washington, D.C., i va exercir com a vicari provincial per a les fundacions americanes. Posteriorment, va estar a Barcelona com a professor de teologia i l'any 1936 va ser escollit prior de Tarragona. Durant les festes del Carme d'aquell any estava predicant la novena a les carmelites descalces de Tiana. El dia 20 tots els religiosos es van refugiar en cases particulars. El 25, un grup de gent armada es presentà a la casa on s'estaven ell i el pare Gabriel de l'Anunciació i se'ls endugueren. Aquella mateixa nit els afusellaren a Montcada.

* **P. Gabriel de l'Anunciació (Jaume Balcells i Grau)**, nascut l'1/10/1908 a Pla de Cabra (Alt Camp), mort el 25/07/1936 a Tiana.

Persona molt culta i estudiosa, va ser professor en el Mont Carmel (Haifa) i Roma. Eminent compositor de música religiosa, clàssica i popular. Es trobava de vacances a Catalunya i el dia 20 de juliol de 1936 era a Tiana celebrant la festa de sant Elies a l'església de les carmelites descalces. Es va haver de refugiar amb el pare Eduard i junts van ser presos i morts la nit del 25 de juliol a Montcada.

* **G. Joaquim de Sant Josep (Josep Casas Julià)**, nascut el 25/12/1915 a l'Ordal (Alt Penedès), mort el 29/09/1936 a Moja (Alt Penedès).

Estava estudiant teologia a Badalona quan es va veure sorprès per la revolta. Va poder fugir del convent badaloní i refugiar-se a casa d'una família que l'acollí. Després, marxà a l'Ordal, amb el seu germà Esteve, on residia la seva família. Al cap de dos mesos fou detingut, juntament amb el seu cosí, seminarista diocesà, que s'estava a l'Ordal de vacances. Els van afusellar l'endemà a Vilafranca del Penedès. Prèviament, havien rebutjat la llibertat a canvi de renegar de la seva fe. Tenien 21 i 20 anys respectivament.

GERMANS CARMELITES DE L'ENSENYAMENT

(Congregació fundada pel P. Francesc Palau, carmelita descalç)
(inclosos al procés de Tarragona)

* **G. Juli Alameda Camarero**, nascut el 28/05/1911 a Castroceniza (Burgos), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès).

Ingressà, probablement, l'any 1926 a la congregació. L'any 1936 formava part de la comunitat del col·legi de Tarragona.

* **G. Lluís Domingo Oliva**, nascut el 11/01/1892 a Reus (Baix Camp), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès).

Ingressà a la congregació l'any 1906. Va residir en el convent de Tarragona, amb alguna breu estància en el col·legi del Vendrell.

* **G. Isidre Tarsà Giribets**, nascut el 3/02/1866 a Fontanet (Solsonès), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès).

Ingressà a la congregació l'any 1886. Va ser director del col·legi del Vendrell, al qual donà un gran impuls, i organitzà classes nocturnes gratuïtes per a treballadors, en col·laboració amb la parròquia. Destinat a Tarragona, alternà els càrrecs de director del col·legi i de secretari general de la congregació.

* **G. Bonaventura Toldrà Rodon**, nascut el 31/03/1896 a Pla de Cabra (actualment Pla de Santa Maria) (Alt Camp), mort l'11/11/1936 a Torredembarra (Tarragonès).

De salut delicada, va entrar l'any 1915 a la congregació. Va estar destinat als col·legis del Vendrell i Tarragona.

Al començar la persecució, tots quatre es van refugiar a casa de la família del G. Bonaventura Toldrà, al carrer del Claustre de Tarragona. Allí hi havia també amagat un sacerdot, germà d'en Bonaventura. Aviat van ser detinguts i duts al vaixell presó "Riu Segre", on estigueren tancats prop de quatre mesos. L'11 de novembre els milicians hi van anar per identificar els religiosos. Encara que els germans passaren desapercebuts, ells mateixos s'identificaren. Portats amb tot el grup fins a la localitat de Torredembarra, van ser afusellats al costat del cementiri.

PREVERE DE LA DIÒCESI D'URGELL (inclòs al procés de Lleida)

* **Pau Segalà Solé** (germà del P. Francesc de l'Assumpció, carmelita descalç), nascut el 18/10/1903 a Montgai (Noguera), mort el 20/08/1936 a Lleida.

Fou ordenat a l'església del Sant Crist de Balaguer l'any 1928. Va ser vicari i ecònom de diferents parròquies de les terres de Lleida.

Al començar la guerra de 1936 va buscar refugi a casa de la seva família de Montgai, on també s'amagà el seu germà Francesc de l'Assumpció, carmelita descalç. Hi estigueren alguns dies, però davant l'amenaça que si no apareixien matarien els seus familiars, es van presentar al comitè local i foren detinguts, i després conduïts a la ciutat de Lleida. El 20 d'agost va

ser afusellat juntament amb el seu germà Francesc.